

Montilla ja ens està sorprenent

CARLES NAVALES*

La intervenció de Raimon Obiols va ser la més consistent de les del Consell Nacional del PSC de Tarragona, el qual va elegir per amplíssima majoria José Montilla candidat socialista a la presidència de la Generalitat. Això diuen els que van assistir a aquesta reunió, que es va celebrar a porta tancada. «Montilla, el dia de les eleccions sorprenenos!», fou la frase final de l'excel·lent intervenció de Obiols.

Com va apuntar el també líder del socialisme català i peça clau de l'actual govern de Catalunya, Joaquim Nadal, en una altra més que brillant intervenció política en el sopar socialista celebrat divendres a Salt, no cal esperar a la nit electoral; Montilla ja ens està sorprenent, dia si dia també. I, la veritat, així és.

Ens ha sorprès a tots quan es deia que anava a centrar-se en el cinturó de Barcelona per collir vots espanyolistes: la seva proclamació com candidat fou a Tarragona, a continuació va anar al monestir de Poblet, símbol de la Catalunya oberta, i el seu primer acte com a candidat l'ha celebrat a terres gironines, concretament a Salt. El candidat ens està dient que vol que el votin els catalans de tota la nostra geografia, doncs aspira a ser el president de tots. I ens està dient, també, que la Catalunya que no vota a les autonòmiques és a tot arreu, a Salt o Cornellà, a Girona o Barcelona, a Figueres o Sabadell, a Olot o Palau de Plegamans... i és que Catalunya és diversa aquí i allà.

Ens ha sorprès per la seva moderació amb l'adversari. No ha caigut en la demagògia dels que l'acusen de no ser català i no tenir estudis. Podria haver estat igualment demagog enarborant els orígens de molts convergents, o fent notar que ja voldria l'exconseller Trias parlar un català com el de Montilla; o explicant que ha estudiat ciències econòmiques durant tres anys i dret durant dos, quan -per citar dos polítics pels quals tinc admiració- Jordi Pujol va estudiar medicina i Raimon Obiols geologia, ambdues matèries de poc o cap interès per exercir com polític. Ens ha sorprès veure que parlava a Salt de la importància de la gestió, però deixant clar que la gestió ha d'estar subordinada a la política. Ho va explicar dient que la política estableix les prioritats i els continguts del que s'ha de fer, i que és aquí on hi ha la diferència entre una política d'esquerres i una de dretes. Però que després aquesta política ha de gestionar-se arriscant-se, de vegades, a ser impopular. Va posar un exemple clar. La interconnexió elèctrica amb França, remarcant que hi estava a favor, doncs els interessos de les comarques gironines, per a ell, estan per sobre dels interessos dels ecologistes de saló. Amb això, ens indicava

també que és home d'una sola paraula, doncs el mateix que sostenia com a ministre ho sosté com candidat a la presidència de la Generalitat. I ens ha sorprès sobre els dubtes dels que li atribuïen passar de l'obra de govern de Pasqual Maragall. Montilla també va ser clar a Salt: després de l'Estatut arriba l'hora de les persones, de treballar per una Catalunya competitiva, amb uns barris i uns serveis de qualitat, i un bon ensenyament.

Just els tres eixos que va exposar el president Maragall quan va intervenir a Tribuna de Girona el passat 27 de març.

I, l'última sorpresa, les enquestes. Tots vaticinaven que Mas li passaria per davant en un tres i no res i resulta que Montilla li va un punt per damunt. Seguirà sorprenent-nos?

* Director de la revista «La factoria». ww.lafactoriaweb.com

Article publicat al Diari de Girona, el 23 de juliol de 2006